УДК 332.1:631.14:637.12

[https://doi.org/10.52058/2786-5274-2022-2\(4\)-188-198](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2022-2(4)-188-198)

Кравченко Микола Володимирович доктор економічних наук, доцент кафедри обліку, оподаткування та управління фінансово-економічною безпекою, Дніпровський державний аграрно-економічний університет, вул. Сергія Єфремова, 25, Дніпро, 49000, <https://orcid.org/0000-0002-6942-0914>

РЕКОМЕНДАЦІЇ ТА ЦІЛЬОВІ УСТАНОВКИ ЩОДО ПОКРАЩЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У СФЕРІ ПРОФЕСІЙНОЇ (ПРОФЕСІЙНО- ТЕХНІЧНОЇ) ОСВІТИ НА ПРИКЛАДІ ДНІПРОПЕТРОВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

Анотація. В статті обґрунтовано теоретико-методичні і практичні положення, спрямовані на рекомендації цільові установки щодо покращення інвестиційно-інноваційного забезпечення у сфері професійної (професійно-технічної) освіти на прикладі Дніпропетровської обласної державної адміністрації. Заклади професійної (професійно-технічної) освіти є базовою складовою освітнього процесу України, що в свою чергу є потенціалом для розвитку національної економіки та чинником для забезпечення продовольчої та екологічної безпеки, формування соціально-економічних основ розвитку території держави, та підвищення матеріального добробуту населення.

У нових соціально-економічних умовах сучасна система управління освітою поступово набуває ознак громадського самоврядування та державно-громадської моделі управління, що має забезпечити перехід України до постінформаційного суспільства. Водночас, сучасна система управління професійною (професійно-технічною) освітою має забезпечити випереджувальний інноваційний розвиток, а також створити умови для відтворення соціокультурного середовища заради розвитку, самоствердження та самореалізації особистості впродовж усього життя. Основоположним чинником ефективної діяльності та стійкого розвитку закладів професійної (професійно-технічної) освіти в умовах запровадження діджеталізації в країні є система інвестиційно-інноваційної безпеки.

Яка в свою чергу покликана на профілактику та захист закладів освіти від зовнішніх та внутрішніх загроз. Система економічної безпеки - це комплекс організаційно-управлінських, технічних, профілактичних заходів, спрямованих на якісну реалізацію захисту інтересів об'єкта від зовнішніх і внутрішніх загроз.

В сучасному світі, функціонування закладів освіти надзвичайно залежить від системи фінансово-економічної безпеки, яка викликає неабияку

необхідність та зацікавленість на шляху реалізації нових підходів до її організації. Кожен заклад освіти, незалежно чи він є державним або приватним, з його системою фінансово-економічної безпеки, якщо бажає досягти поставлених цілей та завдань, повинен виходити з необхідності протистояти небезпекам і загрозам. Але це стає неможливим без правильно організованої системи та обліково-аналітичного забезпечення фінансово-економічної безпеки в університеті, коледжі чи професійному училищі.

Відповідно до зазначеного було розглянуто теоретико-методичні аспекти інвестиційно-інноваційної діяльності обласної державної адміністрації щодо формування інфраструктури регіону в умовах децентралізації; проаналізовано сучасний стан залучення інвестицій у розвиток сфери професійної (професійно-технічної) освіти регіону; виділено завдання та заходи залучення інвестицій щодо формування інфраструктури регіону; визначено перспективи залучення інвестицій у розвиток сфери професійної (професійно-технічної) освіти регіону; обґрунтовано цільові установки управління інвестиційно-інноваційною діяльності обласної державної адміністрації щодо формування інфраструктури сфери професійної (професійно-технічної) освіти в умовах децентралізації; запропоновано державно-приватне партнерство як інструмент залучення інвестицій у розвиток інфраструктури регіонів; визначено механізми забезпечення розвитку інноваційних процесів у сфері професійної (професійно-технічної) освіти регіону.

Ключові слова: інвестиції, інновації, професійно-технічна освіта, стратегія, регіон, інтеграція, цільові установки.

Kravchenko Mykola Volodymyrovych Doctor of Economics, Associate Professor of the Department of Accounting, Taxation and Management of Financial and Economic Security, Dnipro State Agrarian and Economic University, Sergey Efremov St., 25, Dnipro, 49000, <https://orcid.org/0000-0002-6942-0914>

THE RECOMMENDATIONS AND TARGET INSTALLATIONS ON IMPROVING INVESTMENT AND INNOVATION SUPPORT IN THE FIELD OF PROFESSIONAL (PROFESSIONAL-TECHNICAL-APPROPRIATE) EDUCATION ON THE EXAMPLE OF DNIPROPETROVSK REGIONAL STATE ADMINISTRATION.

Abstract. The article substantiates the theoretical, methodological and practical provisions aimed at investment and innovation activities of the Dnipropetrovsk Regional State Administration on the formation of the region's infrastructure in the context of decentralization. In accordance with the above, the theoretical and methodological aspects of investment and innovation activities of the regional state administration on the formation of the region's infrastructure in the context of decentralization were considered; the current state of attracting investments in the

development of the region's infrastructure is analyzed; tasks and measures of attraction of investments concerning formation of infrastructure of the region are allocated; the prospects of attracting investments in the development of the region's infrastructure are determined; the target installations of management of investment and innovation activity of the regional state administration concerning formation of infrastructure of the region in the conditions of decentralization are substantiated; public-private partnership is proposed as a tool to attract investment in the development of regional infrastructure; mechanisms for ensuring the development of innovative processes for the formation of the region's infrastructure have been identified.

Vocational education institutions are a basic component of Ukraine's educational process, which in turn is a potential for national economic development and a factor in ensuring food and environmental security, forming socio-economic foundations for the development of state territories, and improving material well-being.

In the new socio-economic conditions, the modern system of education management is gradually acquiring the features of public self-government and state-public model of governance, which should ensure Ukraine's transition to a post-information society. At the same time, the modern system of management of vocational (technical and technical) education should provide advanced innovative development, as well as create conditions for the reproduction of socio-cultural environment for the development, self-affirmation and self-realization of the individual throughout life. A fundamental factor in the effective operation and sustainable development of vocational (technical) education institutions in the context of the introduction of digitalisation in the country is the system of investment and innovation security.

Which in turn is designed to prevent and protect educational institutions from external and internal threats. The system of economic security is a set of organizational, managerial, technical, preventive measures aimed at the quality of protection of the interests of the object from external and internal threats.

In today's world, the functioning of educational institutions is extremely dependent on the system of financial and economic security, which causes great need and interest in the implementation of new approaches to its organization. Every educational institution, whether public or private, with its system of financial and economic security, if it wants to achieve its goals and objectives, must proceed from the need to confront dangers and threats. But this becomes impossible without a properly organized system and accounting and analytical support of financial and economic security at the university, college or vocational school.

In modern conditions, the impact of destabilizing factors of the external and internal environment is extremely acute, which requires special attention to the study of the problems of strengthening the economic security of the agricultural sector through territorial production systems. The mechanism of interaction between the government and agrarian business in the field of strengthening the economic security

of the agricultural sector in foreign countries has been implemented for a long time and is constantly being improved. Socially significant problems, taking into account the growing needs of the population, remain a priority for the mechanism of public-private partnership and are addressed to strengthen the economic security of the agricultural sector. A distinctive feature of the interaction between government and business is how effectively state institutions and management of agrarian business can prevent internal and external threats and eliminate the harmful effects of certain negative components of the external and internal environment.

The study is to conduct a detailed scientific and practical substantiation of ways to strengthen the economic security of the agricultural sector with the help of territorial production systems in Ukraine and identify areas for improvement of this sector of the economy.

Keywords: investment, innovation, vocational education, strategy, region, integration, targets.

Постановка проблеми. Стан сфери професійної (професійно-технічної) освіти регіонів України, як сукупність об'єктів економічної та соціальної інфраструктури, розташованих на території регіону і забезпечують безперебійне і ефективне функціонування регіональної економіки в цілому і життєдіяльності людей зокрема) надає істотний вплив на конкурентоспроможність регіональної економіки. Крім того, рівень розвитку інфраструктури зумовлює передумови, швидкість і якість переходу країн й регіонів в новий технологічний уклад. Відсутність розвинених і ефективно функціонуючих об'єктів інфраструктури в регіонах призводить до істотного стримування можливостей зниження собівартості, зростання транзакційних витрат суб'єктів господарювання та обмежує можливості залучення інвестицій в регіональну економіку.

Розвиток інфраструктурної сфери регіонів знаходиться в прямій залежності від обсягів та інтенсивності залучення в неї інвестицій. При цьому в силу значної капіталомісткості, ризикованості та тривалості строків окупності приватний капітал, як правило, дуже обережно включається в реалізацію інфраструктурних проектів. З іншого боку, обмеженість бюджетних ресурсів переважної більшості регіонів України, а також проблеми, пов'язані з якістю державного управління на регіональному та муніципальному рівнях при реалізації складних інноваційних проектів в інфраструктурній сфері, стримують можливості вирішення багатьох принципових регіональних соціально-економічних питань. В результаті відбувається істотне зниження темпів розвитку інфраструктурної сфери регіонів. Останнє, в свою чергу, об'єктивно веде до уповільнення зростання конкурентоспроможності регіонів і країни в цілому, а також створює передумови для виштовхування її на периферію світової економіки[1., с.7-10].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Значний внесок у розвиток

теоретичних і практичних аспектів регіональної інвестиційно-інноваційної політики щодо покращення сфери професійної (професійно-технічної) освіти зробили такі вітчизняні вчені: Бахматюк О.Р., Дегтярьов О.В., Жадько К.С., Живко З.Б., Ілляшенко С.Н., Ільяш Н.І., Качинський А.Б., Козаченко Г.В., Криленко В.І., Кулагіна Н.О., Куценко В.І., Лібанова Е.М., Лучик М.В., Ляшенко О.М., Місюк М.В., Рябенко Г.М., Сарафін О.В., Светлаков А.Г., Ситник Г.П., Удовиченко В.П., Франчук В.І., Череп А.В., Шубравська О.В., Комарницька Г.О., Комашенко Т.А., Косач І.А., Куриляк М. Ю., Лещук Г.В., Мартянов М. П., Омелянович Л. О., Руденко О. Ю., Федоренко В.Г., Фірсов Д. В. та ін.

Разом з тим, питання організації, методики і практики процесу управління інвестиційно-інноваційною діяльністю Дніпропетровської обласної державної адміністрації щодо покращення сфери професійної (професійно-технічної) освіти є невирішене. Багато теоретичних розробок до сих пір не застосовуються в практичній діяльності. Дискусійними залишаються питання сутності та змісту інвестиційної діяльності обласної державної адміністрації, питання щодо формування організаційно-економічних механізмів забезпечення управління інвестиційно-інноваційною діяльністю Дніпропетровської обласної державної адміністрації щодо забезпечення інвестиційної діяльності у сфері професійної (професійно-технічної) освіти.

Мета дослідження. Обґрунтування теоретико-методичних і практичних положень, спрямованих на рекомендації цільові установки щодо покращення інвестиційно-інноваційного забезпечення у сфері професійної (професійно-технічної) (далі - ПО (ПТО)) освіти на прикладі Дніпропетровської обласної державної адміністрації.

Виклад основного матеріалу. Як уже відмічалось раніше, стратегія інноваційного розвитку країни та її регіонів визначає як одне з пріоритетних напрямків створення сприятливих умов для платників податків, зайнятих в інноваційних сферах виробництва.

Проблеми активізації інвестиційно-інноваційної діяльності та модернізації економіки країни та її регіонів мають системний характер і стосуються всіх регіонів, всіх галузей і сфер діяльності. Зацікавленість і роль регіонів в активізації інвестиційної діяльності з кожним роком зростає і для стимулювання інвестиційної активності на регіональному рівні робиться чимало зусиль, що сприяють формуванню сприятливого інвестиційного клімату та інвестиційної привабливості території. У зв'язку з наявністю складної задачі - формування стимулів переходу національної економіки з сировинного на інноваційний шлях розвитку, а так само створення максимально можливого кількості конкурентоспроможних підприємств світового рівня, недостатньо тих зусиль, які робляться як на державному, так і на регіональному рівні. Необхідні кардинально нові заходи і ідеї, спрямовані на зростання інвестиційного потенціалу, зниження інвестиційних ризиків національної економіки і

збільшення припливу інвестицій в національну економіку. Причому зміни повинні торкнутися не тільки податкового, адміністративного, процесуального та кримінального законодавства, а й бюджетного федералізму. Особливої уваги, на думку керівництва країни, заслуговують будівництво в регіонах автомобільних доріг, високошвидкісних залізничних магістралей, розвиток місцевих авіаліній, які на сьогоднішній день знаходяться в поганому стані. Розвинена транспортна інфраструктура відіграє важливу роль в залученні інвестицій, впливає на трудову мобільність і рівень організації бізнесу.

Важливим завданням розвитку регіонів є підвищення їх інвестиційної привабливості, що має сприяти соціально-економічного процвітання як кожного з них, так і країни в цілому. Інвестиційна привабливість регіону може знаходити своє вираження у формуванні інвестиційного клімату – сукупності політичних, економічних, соціальних і юридичних умов, сприяють інвестиційному процесу; рівних для вітчизняних та іноземних інвесторів, однакових за привабливістю для вкладення в національну економіку [2., с.13-21].

Додамо також, що важливою конкурентною перевагою при залученні інвестицій в регіони, критерієм оцінки діяльності органів виконавчої влади регіонального та місцевого рівнів є якість територіального менеджменту.

Для забезпечення економічного зростання регіону в подальшому необхідний комплексний підхід до проблеми залучення інвестиційних ресурсів і переходу до виконання інвестиційної діяльності господарюючих суб'єктів. Першочергово заслуговує аналіз джерел потенційних інвестицій, правдива оцінка реальних можливостей їх мобілізації і шляхів ефективності залучає інвестиції.

До складу інвестиційного потенціалу регіону включаються вісім приватних потенціалів: ресурсно-сировинний, виробничий, споживчий, інфраструктурний, інноваційний (враховує комплекс науково-технічної діяльності в регіоні), трудовий (використовує чисельність і освітній рівень економі, інституційний (рівень інституційного розвитку в регіоні) і фінансовий (сукупність грошових надходжень в бюджетну систему). Таким чином, можна констатувати, що інвестиційна привабливість регіонів пов'язана з: споживчим потенціалом; схвальними кліматичними умовами; рівнем адміністративної підтримки інвестора, надійністю і вартістю енергозабезпечення; стабільним соціально-політичним становищем; розвитком водопостачання, енергопостачання, телекомунікації тощо); рівнем розвитку фінансової та страхової інфраструктури; створення особливих економічних зон [4., с.34-39].

Виявлені тенденції формування платформи управління інвестиційною привабливістю регіону за допомогою формування точок зростання, з урахуванням пріоритетного типу реалізованих інновацій та регіонального регулювання інноваційної активності суб'єктів господарювання, що реалізуються в рамках концепції регіону як квазідержави, показують, що кожному підтипу управління відповідають різні цільові установки, що

визначають поступальну динаміку регіону. При цьому одним із ключових факторів, впливають на вибір методу регіонального управління інвестиційною привабливістю, є поточний стан і перспективи розвитку інституційного середовища мезорівневої соціально-економічної системи, а також сформовані напрями реалізації регіональної інвестиційно-інноваційної політики.

Дніпропетровська область – одна з найбільших економічно розвинених областей України з дуже високою щільністю населення та високим рівнем урбанізації. Вона є абсолютним лідером (після міста Києва) серед економік українських регіонів, що створює добрі стартові умови для наступного циклу стратегічного планування.

Особливості економіки області, потреби місцевого ринку праці вимагають розвитку системи професійно-технічної освіти для підготовки кваліфікованих спеціалістів, затребуваних на місцевому ринку, у тому числі в перспективі до 2027 року, та створення центрів культурного і творчого розвитку молоді територій.

Використання системи освіти, в тому числі професійної, як одного з основних інструментів розвитку людського капіталу, її подальший розвиток, інтеграція в Європейський освітній простір, система роботи освітнього простору Дніпропетровщини забезпечуватиме зростання трудових ресурсів за рахунок молоді, що проживає на території області [12, с. 155].

Сучасний ринок праці вимагає від випускника не лише глибоких теоретичних знань і практичних умінь та навичок, але і здатності самостійно їх застосовувати в нестандартних життєвих ситуаціях.

Існуюча система підготовки робітничих кадрів має бути приведена у більш сучасну та ефективну відповідність до потреб економіки країни та потреб у робочій силі у всіх професійних сферах.

Зважаючи на зазначене вище, назріла необхідність якісних змін у взаємодії центральних і місцевих органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, роботодавців щодо питань функціонування і розвитку системи професійної освіти.

Сьогодні, в умовах модернізації системи професійної (професійно-технічної) освіти у Дніпропетровській області налагоджується державно-приватне та соціальне партнерство, що закладає підґрунтя для розвитку громадянського суспільства.

На нашу думку в реаліях сьогодення формування регіонального замовлення, впровадження елементів дуальної освіти, розробка державних стандартів професійної освіти, осучаснення матеріально-технічної бази шляхом створення навчально-практичних центрів, популяризація престижності професій, децентралізація управління закладами професійної (професійно-технічної) освіти в певній мірі сприяє розвитку громадської свідомості.

Модернізація системи професійної (професійно-технічної) освіти області спрямована на підвищення якості надання освітніх послуг, оптимізацію мережі

закладів. Це вимагає концентрації зусиль різних гілок влади, зміцнення матеріально-технічної бази, забезпечення ефективної підготовки педагогів і управлінців, розробки та запровадження нових механізмів розвитку. Зміни в системі професійної (професійно-технічної) освіти області повинні відповідати європейським цінностям.

Трудовий та науково-трудовий потенціал економічно активного населення у віці 15-70 років становить майже 1,7 млн осіб. Чисельність населення області продовжує знижуватися в результаті впливу двох чинників: природного приросту населення та сальдо міграції. За прогнозом до 2030 року чисельність населення зменшиться майже на 404,8 тис. осіб через від'ємний природний приріст. Збільшиться частка літніх людей, яка перевищує частку дітей (26% проти 16% у 2030 році).

Особливої актуальності для забезпечення реалізації трудового потенціалу регіонів в умовах децентралізації набувають питання збалансування розвитку регіональних ринків праці та сфери підготовки робітничих кадрів, створення дієвих інструментів налагодження ефективної координації та взаємозв'язку між роботодавцями та закладами професійно-технічної освіти на регіональному рівні. Однак однією з найбільш серйозних проблем, що ускладнює вирішення поставлених завдань, залишається недостатня відповідність якості професійно-технічної освіти вимогам регіональних ринків праці, що призводить до посилення дисбалансу між попитом та пропозицією на цих ринках. Навіть за достатньо високої конкурентоспроможності випускників закладів професійно-технічної освіти (за окремими професіями), за даними Державної служби статистики України, частка безробітного населення з професійно-технічною освітою у складі населення віком 15-24 роки у 2020 році складала 27,3 %.

Це свідчить про значні проблеми із забезпеченням практико-орієнтованого змісту освіти, спрямованого на закріплення отриманих знань та навичок у процесі розвитку професійної компетентності. Серед причин, що обмежують покращення якості освітніх послуг, які надаються закладами професійно-технічної освіти, слід відзначити:

1) недостатньо ефективне партнерство між закладами професійно-технічної освіти та роботодавцями стосовно поліпшення якості освітніх послуг, яке проявляється через повільні темпи поширення дуальної форми навчання; незацікавленість роботодавців у фінансуванні та управлінні закладами професійно-технічної освіти; модернізації матеріально-технічної бази цих закладів. Невідповідність рівня професійно-практичної підготовки учнів / слухачів закладів професійно-технічної освіти вимогам виробництва; недостатньо високі темпи запровадження стандартів професійної освіти на модульно-компетентнісній основі; обмежені можливості розвитку професійної компетентності викладачів та майстрів виробничого навчання суттєво ускладнюють можливості поширення дуальної форми навчання як основи збалансування розвитку регіональних ринків праці та системи підготовки

робітничих кадрів. Так, відповідно до результатів дослідження ринку праці Рівненської області щодо наявної професійної структури та перспективних кадрових потреб підприємств, 51 % з опитаних роботодавців не демонструє готовність розвитку співпраці із закладами професійно-технічної освіти. Майже третина респондентів (28,6 %) готова брати на практику учнів, а 14,1 % готові надавати поради щодо Національний інститут стратегічних досліджень 5 розробки та вдосконалення навчальних програм. Лише невелика частка роботодавців зазначила можливість матеріальної підтримки закладів освіти, зокрема через надання витратних матеріалів (4 %) та обладнання (2 %);

2) недосконалість системи оцінки та моніторингу працевлаштування випускників як одного з індикаторів оцінювання якості освітніх послуг, що надаються закладами професійно-технічної освіти. Відсутність системних моніторингових оцінок реалізації професійних траєкторій розвитку кар'єри випускників закладів освіти може значно ускладнити моделювання перспектив змін кадрової потреби економіки регіону, визначення рівня їх працевлаштування як критерію формування регіонального замовлення на підготовку фахівців та робітничих кадрів;

3) невисока результативність процесу формування регіонального замовлення на підготовку робітничих кадрів, проведення моніторингових досліджень потреб регіонального ринку праці за участі місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, роботодавців, регіональних рад професійної освіти, профспілок, закладів професійно-технічної освіти [3., с.59-65].

Затверджені методичні рекомендації щодо формування регіонального замовлення на підготовку фахівців та робітничих кадрів, які передбачають погодження поданих закладами професійної освіти пропозицій з регіональними радами професійно-технічної освіти та місцевими органами влади, з урахуванням прогностичних показників потреби у кадрах на регіональному ринку праці та обсягів видатків бюджетів, недостатньо чітко визначають алгоритм встановлення рівня задоволення заявлених потреб регіону у кадрах з відповідною освітою.

Водночас, обмежені можливості статистичної оцінки чисельності та статеві-вікової структури населення (як результат порушення періодичності проведення Всеукраїнського перепису населення України), відсутність надійних даних щодо професійно-кваліфікаційної структури зайнятого населення та перспектив її змін з урахуванням регіональних стратегій розвитку значно ускладнюють процес розрахунку прогностичних показників потреби у кадрах на регіональному ринку праці.

Зазначене потребує запровадження дієвих заходів регіональної політики зайнятості, спрямованих поліпшення якості підготовки робітничих кадрів та забезпечення ефективного використання трудового потенціалу шляхом посилення практико орієнтованого змісту освітніх програм, покращення

інформаційного забезпечення моніторингу та прогнозування розвитку ринків праці на рівні регіонів за рахунок впровадження ефективних механізмів координації потреб стейкхолдерів при формуванні регіонального замовлення на підготовку робітничих кадрів, розробленні середньострокових прогнозів розвитку регіональних ринків праці [5., с.141-150].

З метою забезпечення покращення якості професійно-технічної освіти для наближення змісту та якості стандартів професійно-технічної освіти до потреб роботодавців, що сприятиме збалансуванню розвитку регіональних ринків праці та сфери підготовки робітничих кадрів як основи підвищення конкурентоспроможності Дніпровського регіону та держави в цілому, розроблені рекомендації, для покращення функціонування системи професійної (професійно-технічної) освіти, зокрема модель взаємодії громадянського суспільства та регіональної політики у сфері професійної (професійно-технічної) освіти та положення про наглядову раду закладу професійної (професійно-технічної) освіти незалежно від форми власності.

Висновки. В результаті проведеного дослідження було визначено, що інвестиції направляються або в фізичний капітал, або в людський капітал, або в сектор знань. Визначено зміст цільових установок управління інвестиційно-інноваційною діяльністю обласної державної адміністрації щодо формування інфраструктури регіону в умовах децентралізації: при реалізації прямої державної підтримки; при формуванні механізмів державно-приватного партнерства; при формуванні механізмів приватно-державного партнерства; при формуванні стимулів розвитку інновацій для приватних інвесторів.

Зазначено, що сучасні методи фінансування регіональної інфраструктури свідчать про її недостатність та характеризуються низькою якістю обслуговування населення, високою ефективністю використання основних фондів та неефективним управлінням об'єктами. Потрібно залучити додаткові інвестиції, перебудувати її структуру та широко реформувати. Практики управління як в економічно розвинутих країнах, так і в країнах, що розвиваються, свідчать про збільшення активності з використанням різних форм державно-приватного партнерства для підтримки регіональної інфраструктури.

Також, ми можемо виділити такі особливості державного управління розвитком системи професійно-технічної освіти на державному та регіональному рівнях.

По-перше, чільне місце у розробці стратегії розвитку соціально-економічних систем, включно із системою ПО (ПТО) належить саме державі. Про це свідчать правові документи, ухвалені в зазначеній сфері, такі як Стратегія сталого розвитку «Україна-2020» (яка передбачає такий важливий момент для надання високоякісної освіти та підтримки гідного рівня життя, як вектори розвитку, безпеки, відповідальності та гордості), Державна стратегія регіонального розвитку України на період до 2020 року (спрямована на

покращення конкурентоспроможності регіонів за рахунок ефективного державного управління, розвитку територіальної соціально-економічної інтеграції, а безпосередньо в досліджуваній сфері – забезпечення підготовки висококваліфікованих робітничих кадрів), Стратегія державної кадрової політики на 2012 – 2020 рр. (присвячена ПО та ПТО безпосередньо), а також Стратегії регіонального розвитку окремих областей України.

По-друге, високих результатів на регіональному рівні, тобто ефективності державного управління розвитком системи ПО (ПТО) можна досягти в разі:

- налагодження державно-приватного партнерства і транскордонного відтоку робочої сили за кордон, оновлення матеріально технічної бази навчальних закладів, навчання осіб, які прагнуть здобути робітничу професію, найбільш актуальним знанням тощо, серед іншого у межах функціонування євро регіонів;
- заснування нових багатoproфільних навчальних закладів ПО (ПТО), що дозволить оптимізувати їх мережу та підвищити якість підготовки робітничих кадрів з урахуванням потреб відповідних ринків праці;
- відкриття Регіонального центру моніторингу і прогнозування регіонального ринку праці.

Література:

1. Акмасв А.І. Удосконалення оцінки конкурентоспроможності підприємства в умовах глобалізації. Культура народів Причорномор'я. 2007. Вип. 99. С. 7–10.
2. Александрова О.В. Економічна стійкість сільськогосподарського виробництва як основний чинник його конкурентоспроможності. Збірник наукових праць Таврійського державного агротехнологічного університету. 2012. № 2. Т. 3. С. 13–21.
3. Алексеенко Н.В. Устойчивое развитие предприятия как фактор экономического роста. Экономика і організація управління. 2008. Вип. 3. С. 59–65.
4. Бугай В.З., Омельченко В.М. Analysis and evaluation of financial stability of the enterprise. Держава та регіони. 2008. № 1. С. 34–39.
5. Mykola Kravchenko, Svitlana Khalatur, Kateryna Zhylenko, Yuliia Masiuk, Liudmyla Velychko. Assessment of bank lending diversification in Ukraine. Banks and Bank Systems. 2018. №13. P.141-150.

References:

1. Akmaiev A.I. (2007) Udoskonalennia otsinky konkurentospromozhnosti pidpriemstva v umovakh hlobalizatsii [Improvement of enterprise competitiveness assessment in the conditions of globalization]. Kultura narodov Prychernomoria. Vol. 99, pp. 7–10.
2. Aleksandrova O.V. (2012) Ekonomichna stiikist silskohospodarskoho vyrobnytstva yak osnovnyi chynnyk yoho konkurentospromozhnosti [Economic sustainability of agricultural production as a major factor in its competitiveness]. Zbirnyk naukovykh prats Tavriiskoho derzhavnoho ahrotekhnolohichnoho universytetu, no. 2, t. 3. pp. 13–21.
3. Alekseenko N.V. (2008) Ustoichyvoe razvytye predpriyatiya kak faktor ekonomycheskoho rosta [Sustainable development of the enterprise as a factor of economic growth]. Ekonomika i orhanizatsiia upravlinnia: zb. nauk. pr. Vol. 3, pp. 59–65.
4. Buhai V.Z., Omelchenko V.M. (2008) Analiz ta otsinka finansovoi stiikosti pidpriemstva [Analysis and evaluation of financial stability of the enterprise]. Derzhava ta rehiony, no. 1, pp. 34–39.
5. Mykola Kravchenko, Svitlana Khalatur, Kateryna Zhylenko, Yuliia Masiuk, Liudmyla Velychko. Assessment of bank lending diversification in Ukraine. Banks and Bank Systems. 2018. №13. P.141-150.